

ערפה היא הארץ של הארץ רב, שנאמר בהם כי עם קשה ערף הוא, שחרורה לטרונה והחוירה ערף לחמותה, כלוון בעלה של ערפה, יציר הארץ, שבאה כליה מפניהם לעוזם, והוא כלוון, ואשתו לילית כליה.

נשמה ונפש, בשדים מחייב בחטאים והם מתגברים על האבירים, נשמת חיים מסתלקת מהגוף, והנפש נשארת שם, וכן אמר בה ותגלו מרגלותיו, למי? לאCDCיק, וזה ברית מלאה, שהוא בועז בז עז, פקיך על יצור, וימד שיש שעורים וישת עלייה, שוקיו עמודי שיש, נשמה אוטם עליה להגן עליה, וברישיה ותלכנה שטיהם, עם השכינה העלונה והתקותנה, ועליהם נאמר ותקראננה לו השכנות שם, לאמר ילד בן לנעמי, זה העמוד האמצעי, שנאמר בו בני בכרי ישראל. בשחתאו ישראל וגרמו להסתלקות השכינה, על השכינה הפתחותנה נאמר ותגלו מרגלותיו. דבר אחר ותלכנה שטיהם, הוא מדבר בגוף ונפש, ומאהבת הגוף בשחווא בעל תשובה, תאמר הנפש אליו באשר תמותי אמותה ושם אCKER, ולא תזו נפש בkörper מפנה, ועליו נאמר בהתחלך מנוחה אותך - בעוזם הזיה, בשכך תשמר עילך - בkörper, ובקייזות - לתחיית המתים לעולם הבא, היא תשיחך - זו הנפש לגוף, ומונrhoה הקדרושה, אם הגוף לא חזר בתשובה והחזר ערכו לתשובה, הנפש נפרדת מפניהם ונקרהת ערפה, והגוף מה נאבד משני העולמות.

אמר לו: זkan זkan, והרי מפני קברים לחנם, והרי אם הגוף

ערפה אימה דעתך רב, דאטמר בהון (שמות לד ט) כי עם קשה ערף הוא, דחורת לסרחנה, וחרות ערף לגבי חמותה, כלוון בעלה ערפה, יציר הארץ בלילה מניה לעלם, ואיהו כלוון, ואתניתה לילית בלילה. נשמה ונפש כד בר נש איהו מחייב בחובין ומתגברין על אחרים, נשמת חיים אסתלקת מן גופא, ונפש אשთארת תפן, ואטמר בה (רות ג) ותגלו מרגלותיו, לגבי מאן לגבוי צדיק ורק ברית מלאה, דਆיהו בועז בז עז פקיף על יצירה, וימד שיש שעורים וישת עלייה (שם ט), שוקיו עמודי שיש (שיר ה ט). שואית לו עליה לאגנה עליה, ואוקמונה ותלכנה שטיהם בשכינה עליה ותתאה, ועליה אטמר (רות ד י) ותקראננה לו השכנות שם, לאמר ילד בן לנעמי, דא עמידא דאמצעיתא דאטמר ביה (שמות ד כב) בני בכרי ישראל, כד ח aborto ישראל וגרמו לאסתלקא שכינתא, עליה אטמר בשכינה תפאה ותגלו מרגלותיו (רות ג ז).

דבר אחר ותלכנה שטיהם, איהו ממיל ב גופא ונפשא, ומרחימיו דגופא כדר איהו בעל תשובה, ימא נפשא לגבה באשר תמותי אמות ושם אCKER (שם א י). ולא תזו נפשא בקברא מניה, ועליה אטמר (משל ו כב) בהתהלך (דף ש ע"א) מנוחה אותך לעלם דין, בשכך תשמור עליך בקברא, ובקיזות לתחיית המתים (נ"א לעולם הבא) היא תשיחך, דא נפשא לגבי גופא, ובוצינא קדישא אם גופא לא חזר בתויבתא, וחזר ערף לגבי תיויבתא, נפש אטפרש מניה ואתקרי ערפה, וגופא דא אתאבד מתרין עלמין.

אמר לייה סבא סבא, והא כמה קברין למאנא, והא אם גופא אתאבד

נאבר, על מה פקום הנפש לתחיה
המתים? שהרוי וدائית הגוף נאבר,
ונתקבר שנאבר משמי עולמות,
והרי ירד לנשיה שם נשכח
לדוריו דורות, אם כן, כמה קברים
לחנים?

אָלֹא וدائית שהקדוש ברוך הוא לא
ישנה את מעשי ידיו, שدائית
העולם הזה והעולם הבא, שהם
שמות ואוצר, הם של הקדוש ברוך
הוא, ועליהם אמר דוד השמים
שמות ליהו"ה, הארץ - אתה לך
לפניך יהו"ה בארץות המים,
עליהם נאמר העולם הזה והעולם
הבא בשם יהו"ה. זהו שכחוב
ישמחו הרים ותגלו הארץ,
מתי? בזמנן שנאמר לשמים
והארץ, של סמאיל ונחש, כי
שמות כעשות נמלחו והארץ בוגר
תבלה, ואחר שימחה אותם
וישמיד את אותם הממים
שעליהם, מיד יחדש הקדוש ברוך
הוא את השמים ואת הארץ,
ישמחו בגל הממים הרים
הלו. והוא שכחוב כי כאשר
השמים החדרים והארץ חדרשה
אשר אני עשה וגמר, והכל כדי
שלא יכלו מעשי ידיו, שהם
ה NAMES וגהיפות שנאברו משמי
העולםות, ואלו העשירים
שבגלוות, בגל שהעולם הזה הוא
שליהם.

אבל הענים שהם צדיקים, הטוב
שליהם לאוזם העולמות הטובים,
שבhem נבראו שמי תורות, תורה
שבכתב ותורה שבעל פה,
ששכברם שם, ובשביל שלמטה של
ארץ חמים, שם הגופות לנשמות
קדושים שנבראו בשם יהו"ה,
והגוף של משה, שאמר בו לא
כחתה עינו ולא נס ליהה, ממש
quia, ובשבילו הוא קיה מבקש
רחמים שלא ימות ויצא מפנו, ולא
על הגוף של העולם הזה שנקרא

על מה פקום נפשא לתחיה המתים, דהא
ודאי גופא אתהbid, ואתmr דאתא bid מתרין
עלמין, והא נחית לנשיה דטמן אتنשי לדרי
דרין, אם כן פמה קברין למגנא.

אָלֹא וدائית קידשא בריך הוא לא ישני עובדי
ידוי, דודאי עלמא דין וועלמא דאי
דאינון שמיא וארעא דקידשא בריך הוא
איןון, ועליהו אמר דוד (תהלים קטו ט) **השמים**
שמות ליהו"ה, ארעה אתה לך לפני יהו"ה
בארצות התמים (שם קטו ט). עליהו אתmr
עלמא דין וועלמא דאי **בשם** דיהו"ה, הדא
הוא דכתיב (שם צו יא) **ישמחו הרים** ותגלו
הארץ, אימתי בזמנא דאתmr לגבי **שמות**
והארץ **דסמא"ל** ונחש, כי **שמות** כעשות
גמלחו והארץ בוגר תבלה (ישעה נא ח). ולבתר
דימחי לון וישאי לאlein ממן לעלייהו, מיד
יחידש לון קידשא בריך הוא לשמי וארעא,
דיתמחון בגין אלין ממן ביישין, הדא הוא
דכתיב (שם צו כב) כי **כאשר השמים** החדרשים
והארץ החדרה אשר אני עשה וגומר, וככלא
בגין דלא ישתצין עובי יDOI, דאיןון נשמתין
ו גופין דאתא bid מתרין עלמין, ואlein
עתירין דבגלוותא, בגין הדאי עלמא איהו
דלhone.

אבל מסכני דאיןון צדיקיא, טובא דלהון
לאינון עלמין טבין, די בהון אתהbid
תרי תורות אוריתא ד בכתב ואורייתא דבעל
פה, דאגרא דלהון תפון ובגין דלפתא הארץ
החדרים, תפון גופין לנשמתין קדישין
דאתבראי **בשם** דיהו"ה, וגופא דמשה
דאתmr ביה (דברים לד) לא כחתה עינו ולא נס
לחחה מטמן היה, ובגיניה היה איהו בעא
רחמי דלא ימות ויפוק מגניה, ולא על גוףא